

[Ragnild Andersen.]

af den skattepligtige indtægt. Det kan også gøres under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling.

Mindretallets ændringsforslag nr. 10, 11 og 25 kan vi ikke tiltræde, da vi ikke er enige med mindretallet i princippet; jeg har allerede ved første behandling udtalt mig herom og tilkendegivet, at vi var tilfreds og indforstået med den nye finansieringsform. Af mindretallets ændringsforslag nr. 25 fremgår det, at mindretallet er rede til — under givne forudsætninger ganske vist — at forhøje arbejdsgivernes bidrag til invalideforsikringen. Jeg vil gerne sige, at min gruppe gerne havde set en forhøjelse her — det opfordrede vi allerede til ved første behandling — idet vi finder det rigtigt, at der kommer større bidrag til invalideforsikringen netop fra produktionssiden, fra arbejdsgiverne. Forudsætningen fra mindretallets side er imidlertid, at man skal opretholde den gamle finansieringsform, hvad vi ikke er enige i, og derfor kan vi ikke støtte forslaget i den form, det har, men er rede til at støtte forslaget om højere arbejdsgiverbidrag uden denne forudsætning.

Et andet spørgsmål, der ifølge udvalgsbetænkningen ikke er rørt ved, men som er fremført over for udvalget af De samvirkende Invalideorganisationer, er børnetillæggenes udbetaling til invalidepensionister. Der peges på regler her, som ikke forekommer rimelige. Da et forslag om børnebidrags udbetaling, fremsat af den højtæredede socialminister, imidlertid om få dage kommer til behandling i tinget, har min gruppe fundet det rigtigt at tage spørgsmålet op i denne sammenhæng, og derfor har vi ikke rejst spørgsmålet; om det kan vi snakke, når lovforslaget kommer til forhandling.

Om lovforslaget i almindelighed vil jeg gerne sige, at der kan ikke være tvivl om, at der med de nye bestemmelser gennemføres adskillige gode og betydningsfulde fremskridt. Det er ikke så få gamle skranke og urimeligheder, der falder bort, og loven vil også medføre lettelse for bestemte grupper, især blandt de meget vanskeligt stillede medborgere, lettelse, som vil blive hilst med stor glæde. Men som jeg sagde ved første behandling: loven vil

ikke betyde nogen almindelig højnelse af folke- og invalidepensionisternes kår, og en højnelse er der efter den kommunistiske gruppes opfattelse behov for. Det har min gruppe tilkendegivet ved fremsættelse af forslag om fuld ophævelse af zonegrænserne, forhøjelse af grundpensionerne med 200 kr. til enlige og 300 kr. til ægtepar, forhøjelse af ægteskabstillæggene samt ydelse af børnetillæg ud over et barns 18. år, for så vidt barnet er i lære eller under uddannelse. Det er ikke længe siden, disse forslag blev afvist af det høje ting. Hvis de var blevet vedtaget, ville man have sikret alle mindrebemidlede invalide- og folkepensionister en generel og mærkbar forbedring og ens grundpension i hele landet. Vi forbeholder os naturligvis at vende tilbage til disse spørgsmål.

Jeg vil gerne tilføje, at det er med stor glæde, jeg i dag har bemærket, at alle partier taler om nødvendigheden af at komme bort fra zonegrænserne. Vi har i de senere år faktisk hvert år foreslået, at man skulle gå bort fra zonegrænserne. Der er foretaget en lille udjævning i denne vinter; den var ikke stor, men det var dog en lille udjævning. Vi havde foretrukket, at man var gået helt bort fra zonegrænserne, og det vil vi fortsat sætte ind for. Det ser jo ud til, at vi kan vente støtte hertil fra andre partier, og det ville være glædeligt; så meget desto lettere vil det være at få det gennemført. Men foreløbig er der kun rettet meget lidt ved det skæve forhold mellem grupperne på landet, i købstæderne og i hovedstaden, især mellem gruppe II og III.

Vi deler — det vil jeg sige til slut — det ønske, der er fremsat af De samvirkende Invalideorganisationer om, at de bestemmelser, der indeholdes i lovforslaget om forbedringer, må få virkning også for invalider i Grønland, som jo ikke er medtaget, idet vi mener, det vil være rigtigt, at såvel folkepensionister som invalidepensionister i Grønland ligestilles med folke- og invalidepensionister i Danmark.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige den kommunistiske gruppes velvillige medvirken til lovforslagets videre behandling.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker udvalget for dets arbejde. Udvalget har